

2 Misjonsmarkering
i Moss

10 Når nye i
nabolaget

12 Mer plass
til Bibelen

Nr 10. 10. desember 2018 Årgang 136
Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

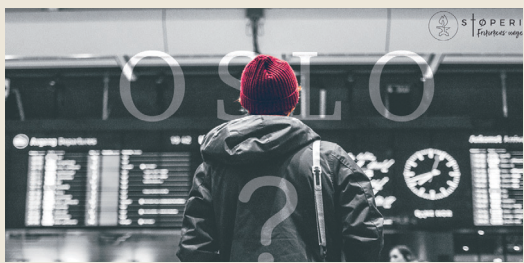
Guds fred!

FREDSFYRSTEN «Det folk som vandrer i mørket, får se et stort lys; over dem som bor i skyggelandet, stråler lyset fram». Jesaja 9.
(Illustrasjonsfoto fra Tiberias: Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek).

Frikirkens misjonsarbeid i Midtøsten er hovedsakelig gjennom Det israelske bibelselskapet og Det palestinske bibelselskapet. Vi har besøkt de vi samler inn til i årets julegaveaksjon i Frikirken. Møt menneskene og prosjektene, og gi til det viktige arbeidet.

Les side 4, 6-9

Søker flere unge til Støperiet i Oslo

“Støperiet” er Frikirkens møtepunkt for unge voksne, og Støperiet Oslo ønsker å fange opp frikirkeungdom som allerede bor i eller flytter til hovedstaden. - Vi ønsker å lokalisere og mobilisere frikirkefolk som bor i Oslo, men som ikke har tilhørighet i en menighet eller et “Støperi” her. Dersom du kjenner noen som har flyttet el-

ler skal flytte til Oslo på nyåret, så håper jeg du tipser dem om dette og setter de i kontakt med meg, sier leder av Støperiet Oslo, Oskar Hadland. Han forteller at Støperiet Oslo er i gang med en relansering av arbeidet. - Denne høsten har vi satset på smågrupper og vi ønsker å vokse i disse før vi går over til å gjøre noe mer. Ak-

Teamtur til Midtøsten

Fem ungdommer fra Herøy og Hånes frikirker og ansatte i FriBU kom nylig hjem fra teamtur til et land i Midtøsten med sekkene fulle av “fake” solbriller og mange kule opplevelser.

Tekst **ERIC TRYLAND**

Hvem var “vi” egentlig? Jo det var altså fem ungdommer fra Herøy og Hånes frikirker, to solide kameramenn, to ledere, og meg, Eric Tryland, som i år er så heldig å få være leder for FriBU sitt innsamlingsprosjekt dit vi dro. I løpet av turen besøkte vi ulike steder der våre utsendinger, i samarbeid med ulike organisasjoner, jobber for å fortelle muslimer om Jesus. I byen der utsendingene bor, drives det en barnehage med plass til rundt 70 barn i dag. Flere av barna har nylig kommet som flyktninger fra et naboland sammen med familiene sine, og felles for disse familiene er at de ikke har råd til å sende sine egne barn til de vanlige barnehagene. Det er en utrolig trist situasjon for enkelte, og det å se betydningen av barnehagen på nært hold var veldig sterkt. Her kan bar-

na kjenne på trygghet og glede sammen med andre barn som er i en lignende situasjon.

Vi var i barnehagen sammen med hele gjengen og lekte og hadde det gøy med alle barna. Det ble en utrolig fin dag med mange inntrykk. Ungdommene fra Hånes og Herøy hadde laget et opplegg med alt fra fotballturnering til fiskedam, og det ble stor suksess.

Det drives også et engelsksenter som først og fremst ønsker å nå ut til arabisk-talende mennesker som ønsker å lære engelsk, og som ikke har råd til å delta på de vanlige kursene som holdes. Her får de nettopp denne muligheten, til en akseptabel sum som de fleste kan betale. I tillegg til barnehagen og engelsksenteret deles det ut mat og hygienepakker for de som trenger det, og ikke har råd til det.

Turen vår startet med to deilige dager i hovedstaden med sightseeing, gode måltider og pruting på markedet. Jeg mister nok det ydmyke ryktet mitt på markedet når jeg sier dette, men når en selger starter med 400 kr for et par solbriller, og man ender opp med å ta med seg fire par til 20 kr, kan man kalle seg en sjefspruter! Say no more.

Det var også lagt inn noen spennende møter med flere inspirerende mennesker som jobber i de ulike organisasjonene, og i tillegg en Jesusetterfølgende muslim som fortalte sin sterke historie over

hvordan Jesus har jobbet i han de siste 10 årene. Ferden gikk videre til byen der utsendingene bor. Der var vi som sagt på besøk i barnehagen, og fikk bli kjent med arbeidet som drives der. Det største høydepunktet for meg var natten vi fikk i ørkenen. Vi kjørte ut med to Jeoper, og overnattet under stjernehimmelen i en camp helt alene. Jeg har aldri sett en så klar stjernehimmel, og det å sovne til lovsang på høytaleren, latter fra gjengen, og leirbål ble en opplevelse jeg sent vil glemme. Det ble i alt en veldig fin tur, med mange sterke opplevelser, og da snakker jeg ikke bare for meg selv.

Jeg har alltid vært positiv til dette arbeidet, og har selv to søstre som har jobbet et halvt år på engelsksenteret. Likevel valgte jeg på denne turen å dra ned med en skepsis. En positivt-ladet skepsis selvfølgelig. Jobben min handler jo om å samle inn penger, og jeg tenkte det var lurt å stille forberedt på alle slags spørsmål som kan komme til arbeidet.

Jeg tok med meg spørsmål som: “Hva har egentlig dette arbeidet med misjon å gjøre?”, og “Skal vi samle inn penger slik at muslimer skal få lære seg engelsk, eller skal vi heller fortelle dem om Jesus”? Etter turen føler jeg at jeg stiller med gode svar på begge spørsmålene. Det er nemlig ikke arbeidet i seg selv som er målet for prosjektet, men det er mulighetene det gir!

Flere hundre muslimer deltar i løpet av året i undervisning på engelsksenteret, og med 70 barn i barnehagen er flere hundre involvert der også i brødre, søsken og foreldre til barna. Det er tydelig at det er flere kristne ledere både i barnehagen og på engelsksenteret. Ønsker noen en prat, vet de hvor de skal gå. Man må huske på at det er en helt annen kultur, der ære har alt å si. Blir en muslim sett mens han/hun snakker med en kristen om Jesus vil folk kunne reagere negativt. Flere muslimer opplever for tiden at Jesus viser seg for dem i drømmer. Disse drømmene fører gjerne til en nysgjerrighet om å finne mer ut om hvem denne Jesus er, og bare det å kjenne til en kristen et eller annet sted kan føre til at de kommer for å ta en prat med dem. Det er DET som er hensikten med prosjektet, i tillegg til å hjelpe mennesker i nød selvsagt, som i seg selv er en god nok grunn til å gi penger.

Det er jo først nå jobben begynner for å samle inn pengene, og sammen med et team kommer vi til å jobbe inn mot festivaler og arrangement som Skjærgårds, Visjon og Creative. Målet vårt er 500 000 kr, og det SKAL vi klare! Da har vi bidratt til å sikre barnehagen i to år framover, og det er veldig godt å vite.

Se www.fribu.no for mer info under “Misjon”.

FORBØNN Synodeformann Jarle Skullerud ba for alle tidligere misjonærer og misjonærnær barn som var til stede i Moss Frikirke. (Foto: Rolf Stærk).

Misjonsmarkering i Moss Frikirke

Søndag 14.oktober inviterte Moss Frikirke til misjonssøndag og jubileumsfeiring, hundre år etter at mossingen Ole Anton Sommernes reiste til Ankang i Kina som Frikirkens første misjonær.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

- Vi hadde en veldig god samling og responsen fra deltakerne har vært utelukkende positiv, sier Bjørn Angell som var en av initiativtakerne bak arrangementet. Dagen startet med gudstjeneste på formiddagen, etterfulgt av middag med 120 deltakere. Da Johan T. Johansen senere på dagen skulle beskrive misjonshistorien fra 1918 og frem til i dag, samlet 150 deltakere seg i kirkesalen. - Det var mange

kurat nå består vi av fire smågrupper med i overkant av tretti personer som deltar. I den kommende tiden er målet å starte opp et gudstjenestefellesskap. Vi ønsker å bygge et solid grunnlag og skape et godt miljø for vekst, før vi bruker mye ressurser på å drifte et møte, sier Hadeland. - Offisielt har vi uttalt at gruppene til

sammen skal utgjøre 40 personer før vi tar steget videre og gjøre noe mer, sier han. Støperiet har sin egen hjemmeside, som opplyser at "det skal være et sted der en lett kan ta med venner, hvor relasjoner skapes, liv deles, og lovsang synges. Guds ord blir undervist tydelig og forståelig, og gjort håndfast i hverdagen".

Kontakt med utsendinger

Daglig leder ved Frikirkens hovedkontor Marit Ecklo Brevik sier det er et mål for Frikirken at samtlige menigheter har regelmessig kontakt med minst én av Frikirkens utsendinger. - Misjonsteamet er i gang med å ringe til menighetene for å snakke om dette. Kom oss gjerne i forkjøpet ved å ringe Ingjerd Grimstad Bandak på telefon 482 82 355, sier Brevik.

VIKTIG Jente i barnehagen FriBU som samler inn penger til. (Foto: Oskar Hadland).

sterke historier å høre fra misjonsarbeidet, og når man setter av seks timer i kirka på en søndag tyder det på at dette er noe folk vil ha, sier Angell.

Ole Anton Sommernes sønn Per og stordelen av hans familie deltok også på misjonsfesten. - Vi er spesielt glade for at de kom og markerte dagen sammen med oss. 21 etterkommere av Ole Anton Sommernes var representert, og det er ganske imponerende, sier Angell. Pastor i Porsgrunn Frikirke Nora Margaret Gimse, talte på gudstje-

nesten og fire av Moss Frikirkes egne ungdommer kom med en hilsen. Ungdommene var på Taiwan i høstferien sammen med Gimse og Petter Lande Johansen, pastor i Moss Frikirke.

Underveis ble det sang og musikk av Gro og Kjell Stubberud, og Johan T. Johansen intervjuet sønnen til Ole A. Sommernes, Per, om barndommen i Ankang. En annen som hadde sin barndom i Ankang var Normann Lian, sønn av Nils Lian, og han kom også med en hilsen. Mossing og tidligere utsen-

ding til Taiwan, Ruth Norseth, var også til stede. I tillegg kom det andre misjonærbarn, hvorav fem hadde hatt sin barndom i Ankang. Misjonssøndagen ble avsluttet med en hilsen fra synodeformann Jarle Skullerud.

- Det var med og løfte arrangementet at synodeformannen kom med en hilsen til forsamlingen. Også synes jeg godt vi kan fokusere litt på at Sommernes var en mossing. Det betyr jo at vi som menighet har et ekstra stort ansvar, avslutter Bjørn Angell.

Kirkeinnvielse med barna i sentrum

NYTT Stavern juniorgospel med band og en del av forsamlingen i den nye kirkesalen.

Barna sto i sentrum da Stavern Frikirke 1. søndag i advent ble nyinnviet etter en omfattende ombygging som har foregått vel et år. Stavern juniorgospel med band slo an tonen da de kom marsjerende inn med tente lyfter og hele forsamlingen på ca. 250 personer stemte i adventssangen "Tenn lys!"

Ombyggingen som har en kostnadsramme på 4,5 millioner kroner, omfatter ny og større kirkesal, og den gamle kirkesalen er gjort om til kafésal. Galleriet er gjort om til to grupperom, det har blitt ett nytt kontor, et ekstra kjøkken og øvingsrom. Ombyggingen er gjort ikke minst med tanke på alle barna i menigheten, og tre av barna var med og ba for kirkebygget under selve innvielsen, sammen med tilsynsmann Gunnar Johnsen. Da de forskjellige komiteene for utbygginga skulle takkes, fikk de overrakt roser av to av guttene i menigheten.

I sin tale til forsamlingen understreket pastor Ane Gunhild A. Sveen hvor viktig det er å samles på tvers av generasjonene, og hun hadde et sterkt ønske for kirkebygget: Et sted der barn, unge og eldre kan komme sammen, et sted der barna kan leke og ha det gøy, et sted der vi alle kan komme sammen og takke Gud for alt det gode i livet, og et sted der vi kan legge det som er tungt og vanskelig fram for Gud.

Under festkirkekaffen i den nye kafésalen ble håndverkerne takket, og det var hilsninger fra blant andre ordfører Rune Høiseth og sokneprest Margrethe Sem Lossius.

Tekst og foto Bjarne Lindbekk

ANNE-KRISTINE BJØRGESVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

Reisen til Betlehem

Frikirkens felles misjonsarbeid har vi hvert år en julegaveaksjon. Vi ønsker å legge til rette for at du skal få gi en gave som en betydning utover her og nå, i denne desembermåneden. Årets slagord er «Fredsyrsten for alle - GI EN Julegave til arbeidet i Israel og Palestina. Frikirken støtter våre søsken som jobber for å spre evangeliet blant sine egne.»

Jeg fikk være med til Midtøsten for å besøke prosjektene Frikirken støtter i årets julegaveaksjon. Følger du oss på Facebook, har du sett glimt fra turen. Det gir håp å møte vennlige mennesker som har tro på at det lille de gjør, kan utgjøre en forskjell. Og lar vi Herren velsigne det lille vi gjør, våre to fisk og fem brød, ja da vet vi hva slags konsekvenser det kan gi.

Reisen til Jesu fødested, ble for meg en reise hjem. Hjem til Faderen. Til opphavet for alt liv og lys. Han som ER. Han som kom og ga alt. Han som gjorde det mest revolusjonerende jeg kan tenke meg. At en gud var villig til å ydmyke seg slik at han skulle bli født i en stall, som et sårbart lite menneske. Inkarnasjonens mysterium er det mest grensesprengende budskap min hjerne og mitt hjerte kan prøve å fatte. Det jeg fatter er at dette er historiens viktigste handling. Her starter også misjon. Jeg vil dele lyset som kom. I mitt land og i Jesu fødeland trenger vi dette lyset.

Fredsyrsten

² Det folk som vandrer i mørket,
får se et stort lys;
over dem som bor i skyggelandet,
stråler lyset fram.

³ Du lar dem juble høyt
og gjør gleden stor.
Jesaja 9.2

I vårt land ser vi materiell rikdom, men mye åndelig fattigdom og sjelelig fattigdom. Jeg trenger ikke dra til Betlehem for å innse at de - og vi - trenger Fredsyrsten. Tussemørket i menneskenes ansikt møter du på trikken eller i ditt eget nabolag. Eller i ditt eget liv. Jeg elsker Jesaja-teksten om Fredsyrsten. Jeg har grunnnet mye over «dem som bor i skyggelandet» eller dødsskyggenes dal. Hvem er de? Eller hvem er vi? Det er oss det. Det er mine søsken i Betlehem, og det er deg. Vi trenger å la oss omfavne av Fredsyrsten. La oss omfavne av hans lys, hans liv og hans oppstandelseskraft.

Velsignet julehøytid til alle!

BUDBÆREREN 1983

Guds timeglass

«Men i tidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. Han skulle kjøpe dem fri som stod under loven, så vi kunne få barnekår». Slik

skriver Paulus om Jesu fødsel i Galaterbrevet. Guds Sønn ble ikke født på en slump. Tid og sted var forberedt fra evighet av. Guds timeglass rant ut. Jesus kom til vår jord. De som hadde trodd Guds ord og løfter fra eldgamle tider fikk se at de ble mer enn oppfylt. Gud snudde sitt timeglass. Årene forsvinner som sand. Når er timeglasset tomt? Ett er sikkert: Jesus kommer igjen. Advent og jul minner oss om dette. Tiden rinner, men i dag er nådens tid, i dag er Gud å finne. **Jon Magne Lund, Bb nr 37/38**

Godt nytt på avisapapir

«Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem. Det var noen gjeterer der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»
Lukas 2:1-14

En hjemløs tumlet om i verdensbyen Chicago. De få vennene han hadde, var ikke særlig snille, men ga ham en narrejulepresang, innpakket i avisapapir. Før den hjemløse fikk pakket opp ferdig, ble han slukt av en overskrift i avi-

sen. Så ropte han høyt: - Men her står det jo alt sammen ... at det er oppklart nå. Nå vet hele Ohio at det ikke er jeg som gjorde det! ... Folk hadde mistenkt den forknytte mannen for å ha stått bak en forferdelig historie, og han hadde vært livredd. Plutselig var han blitt fri fra angsten og anklagene.

Gud hadde valgt det innpakningspapiret, skrev Bertolt Brecht i denne fortellingen. Narrepresangen brakte et budskap som satte en mann i frihet.

Overalt i verden fins det mennesker som er stygge mot hverandre. Men så griper Gud inn på sine merkelige måter. Han kommer med et innpakningspapir som du ikke synes har noen verdi, men som inneholder virkelig godt nytt.

Guds Sønn ble født i de laveste forhold, og aller først åpenbart blant de mest foraktede og utstøtte, gjeterer på nattevakt. Kunne det være noe ekstra ved det lille barnet? Jesus vokste opp i en utkant. Som frelser døde han på et romersk kors. Alt var som verdiløst avisapapir. Men han viste seg som seierherre over døden og etterlot seg en tom grav.

Gjennom alt forkynner Jesus: Jeg er glad i deg. Jeg har elsket deg med en kjærlighet helt av evige tider. Ta budskapet inn over deg, så er du fri fra alle anklagene, enten de kommer fra deg selv eller fra andre. Gud har grepet inn og skrevet en erklæring om frikjennning på det enkleste papir.

Gleden er for alt folket (Luk 2,10). Gleden er at Gud elsker oss i og med det lille mennesket i krybben, han som en gang skal oppleve at hvert kne skal bøye seg for ham.

Asbjørn Kvalbein

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGESVIK WIECEK

Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Buddbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: buddbæreren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Buddbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Buddbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Din plass i Guds byggverk

JAN RETTEDAL

Vi kalles levende steiner av apostelen Peter (1 Pt 2:4-5). Et rart og sterkt bilde. Det handler om det huset Gud bygger her i verden, menigheten. Hver stein er viktig og har sin plass i Guds byggverk. Og hver stein i bygningen har sin form som tilpasses de andre. Hovedhjørnesteinen er Jesus Kristus, og ut fra denne grunnsteinen er profetenes og apostlenes grunnvoll lagt. Dette er fundamentet og utgangspunktet for alle de andre steinene.

Den nedre flaten. Hver stein i en slik bygning har seks sider som skal tilpasses. Den nedre flaten kalles blant bygningsmenn for en «ligg» ut fra den posisjonen den skal ha. Siden må være tilpasset den grunnen det skal bygges på. En ujevn flate som ligger og ruller på steinen under, er ikke bra. Vi kalles til bejae og tilpasse oss det som er tradisjonsgrunnlaget vårt! Det betyr at jeg i takknemlighet og ærefrykt bygger videre på det arbeidet som personer og generasjoner har gjort før meg.

De to sideflatene. Dernest har en slik stein to sider der andre steiner skal legges inntil. Da

er det viktig at alle kvasse kanter og ujevnheter hamres og slipes bort. Vi har alle «ujevnheter» som trenger å fjernes. Dette oppleves ikke godt, for steinen er jo levende. Men det er helt nødvendig. Derfor er det viktig å spørre: Er det lett å forholde seg til meg? Gjør jeg det lett for andre å arbeide – og leve – på siden av meg? Alle trenger vi å hugges til, bearbejdes, og dette «tilpasningsarbeidet» er helt nødvendig for å gi murveggen best mulig styrke, for vi vet alle hvor ubehagelig det er å plasseres ved siden av en ubekvem og «kvass stein».

Den ene sideflaten forestiller jeg meg – med litt fantasi – som den flaten som vender inn mot dem jeg jevnlig omgås med i egen menighet, mens den andre sideflaten – for meg – er våre trossøsken i de andre menighetene rundt oss, for også disse «tempelsteinene» kalles vi til å ha ekte og nært fellesskap med – slik Gud bare ser én menighet der vi bor.

Den øvre flaten. Alle steiner har en toppflate som andre – og nye – steiner skal plasseres oppå for at veggen kan kompletteres. Slik er det også i livet. Nye personer – og generasjoner – skal føyes inn i bygget. Og spørsmålene blir like påtrengende her: Hvordan er jeg å bygge videre på? Har jeg gjort det lett for andre å føyes inn i bygningen etter meg? Lærer jeg opp nye eller står jeg i veien for dem? Blir jeg venn med dem, eller blir de en trussel? Deler jeg liv med dem? Er jeg flink til å legge

til rette for en fortsettelse etter meg og min generasjon – også når vi er borte? Slipper jeg de yngre til eller tviholder jeg på mine posisjoner og tjenester? Er jeg kjærlig og overbærende i møte med deres umodenhet og iver? Er jeg nådefull når de som kommer etter meg, feiler?

Den ytre flaten. Den femte siden er den som vender ut mot folket, mot verden. Den som ses. Det er den siden som apostelen Paulus ved en anledning kaller et «brev, kjent og lest av alle mennesker» (2 Kor 2:2), altså det som kan observeres fra utsiden. Dette korresponderer med det Jesus taler om i Bergprekenen når han innledningsvis kaller sine troende for lys og salt. (Matt 5:13-14). Hva «leser» folk når de ser meg? Vitner mitt liv bare om meg selv eller vitner det om en annen og større verden? Peker jeg på Jesus

LEVENDE STEINER Menigheten består av levende steiner, og hver stein er viktig og har sin plass i Guds byggverk, skriver Jan Rettedal.

med mitt liv?

Den indre flaten. Sjetten og siste side på steinen er den siden som vender innover. Denne flaten var den eneste som ikke trengte å bearbejdes i de gamle murene. Den skulle få være som den var. Det er et bilde på at vi skal få slippe å forestille oss overfor Herren. Han vet hvordan vi er, for «alt er nakent og bart for hans øyne som vi har å gjøre med» (Hebr 4:13). Vi skal få lov til å være den vi er – med alle våre skavanker og feil, for vi har fått plass i muren av en eneste grunn: NÅDE. Gud ser på oss i Jesus Kristus som om vi aldri har syndet. Det er nåde over nåde.

Kom til ham, den levende steinen... og bli selv levende steiner som bygges opp til et åndelig hus!

Egenverdi

Det er hvert enkelt menneske som er målet for Guds uendelige kjærlighet og oppmerksomhet (...) I vår begeistring over å bygge relevante kirker med et moderne uttrykk, må vi aldri glemme at vårt hovedfokus må være menneskene. Vi bygger menigheter for at enkeltmennesker skal føle at de kommer hjem, bli sett, elsket og akseptert slik de er, og bli en del av et åndelig fellesskap. Følelsen av egenverdi i fellesskapet må aldri være betinget av hvor mye man produserer eller utfører, men for den man er.

Anne Gustavsen i Korsets Seier

Ordet ble menneske

Alf Prøysen skildrer i Julekveldsvisa: «Dra krakken bortått glaset, så sett vi oss og ser, og prøve finne leia der julestjerna er ... Den fyste gong hu skinte så laga hu ei bru imilla seg og himmel'n og ei krubbe og ei ku». Jesusbarnet i krybben ble brua mellom oss mennesker og Far i himmelen, mellom en fallen verden og en hellig Gud; «Ordet ble menneske og tok bolig i blant oss». Vi håper du også finner leia, får et møte med Jesus i dagene som kommer.

**Jostein Ek i Meløy
Søndre menighetsblad**

Nestekjærlighet

Ensomhet er et tabu ... Og det rammer mange. Særlig under høytidene sier de som forsker på dette. Kanskje bønner mange i vår by ville bedt var at de kunne oppleve å bli sett denne jula. At noen stakk innom og slo av en prat, eller spurte om hvordan de hadde det. Julia er familie ... men også en tid det vi kan dele omsorg med andre og vise nestekjærlighet også utenfor våre faste rammer og bånd. La verden få vite at det er en Frelser født.

Harald Eikeland i Frikirkeaktuelt

Fredsarbeid starter med enkeltmennesker

Sosiallærere på skolen i Palestina får skoling i emosjonell kompetanse, som sinnemestring hos barn og voksne, konfliktforebygging og konflikthåndtering.

- Denne måten å jobbe på vil ha store positive konsekvenser på sikt, sier Ingjerd Grimstad Bandak, og utdanningsmyndighetene bekrefter dette.

Tekst og foto **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Utdanningsdepartementet i Palestina vurderer arbeidet som så nyttig at de har bedt Det Palestinske bibelselskapet (PBS) om å kjøre disse kursene for alle sosiallærerne i landet. Dette har også ført til at skolemyndighetene har innsett hvor viktig sosiallærerne er for å håndtere barna som lever under stort press og i kontekst med konfliktnivå. Dette er et arbeid Norad støtter gjennom den kristne paraplyorganisasjonen Digni. Frikirken har ansvar for søknader og rapportering, overoppsyn med prosjektet og 10 prosent av finansieringen. Gaver fra juleaksjonen vil være med å la dette fredsskapende arbeidet få gå videre.

GRADVIS HOLDNINGSENDRING

Kurslederne Raed, Ramzi og Diana bruker skuespill og hånd-dukker for å levendegjøre undervisningen. Dette slår godt an også blant de voksne lærerne. For at sosiallærerne skal kunne bruke verktøyene for å håndtere barns vanskelige følelser, må de jobbe med seg selv og egen familie. Dette blir dermed et opplegg som får bety mye for de som er involvert. Man endrer holdninger gradvis. Fokus på kursdagen Budbæreren fikk besøke dem i Ramallah, var ulikhet: Hvordan vi mennesker er ulike, og hvordan vi håndterer at vi er ulike. Dette er problemstillinger som barn i norsk skole jobber med, og nå får de palestinske barna også lære å gradvis akseptere ulikhet. Misjonsleder Terje Bjørkås og bistandskonsulent Ingjerd Grimstad Bandak er på partnerbesøk for å møte arbeidet Frikirken er involvert i.

- Hvordan er det å være med på kursdagen i Ramallah?

- Jeg blir alltid inspirert og oppmuntret av å være sammen med prosjektmedarbeiderne i PBS. De er fantastisk dyktige. Og ekstra fint var det denne gangen å få se dem i aksjon «live». Jeg er imponert over hvordan de klarer å inspirere og engasjere forsamlingen, sier misjonsleder Terje Bjørkås.

- Hvilken betydning tror du dette har for deltakerne og for lokalsamfunnet?

- Jeg håper og tror det har stor betydning å få denne type innspill inn i en tradisjon hvor man i mye av hverdagen tenker «de og oss». Og budskapet om at all forandring må begynne med en selv er viktig, og gir meg tro på at det vi er med på gjennom CTPA er med å skape håp om en bedre framtid for både barn og unge i Palestina, sier Bjørkås.

VARIG OG EKTE

Ingjerd Grimstad Bandak har tidligere vært Frikirkens feltleder i Midt-østen og jobber blant annet med disse prosjektene i misjonsteamet i Frikirkens fellesarbeid (Hovedkontoret) lokalisert i Norge. - For deltakerne er dette en helt ny måte å lære på. Det palestinske skolesystemet er langt mer fokusert på pugging og streng disiplin, mindre på refleksjon og moderne pedagogiske metoder. CTPA eksponerer sosiallærerne for læring gjennom aktiviteter, lek og refleksjon. Fokus er også på at «endring begynner med MEG», og det perspektivet liker jeg veldig godt. Først utfordres de til å gjøre endringer i møte med sine egne familier. Så skal de prøve ut

NY UNDERVISNINGSMETODE Conflict Transformation in Palestinian Areas (CTPA) er en undervisningsform med fokus på blant annet å forstå og godta ulikheter, styrke emosjonell kompetanse og forebygge konflikter.

ting i klasserommene. For man kan ikke skille eget liv med jobbprestasjon. Det må være integritet der. Og når endringen kommer innenfra, blir den varig og ekte. Fokus på endring innenfra og at man tar tak i seg selv, hjelper en til å komme ut av en offerrolle der man er offer for omstendighetene og det er første skritt til enhver endring. Så jeg tror denne måten å jobbe på vil ha store positive konsekvenser på sikt, sier Grimstad Bandak.

Hun påpeker at det å lære å lytte til hverandre, å løse konflikter uten bruk av vold og å akseptere annerledeshet ikke bare vil gjøre at man får det bedre personlig, det vil også bli bedre for alle rundt en.

- Det vil oppleves bedre å være elev hos en lærer som er god, og slik bygger man stein på stein et samfunn som det er bedre å være i. Det må sies at det er mange ting i lokalsamfunnet som også river ned. Men i stedet for å gi opp, må vi heller tenke at vi må brette opp ermene og fortsette å bygge. Ellers har man så mye å tape, og da er barn og kvinner ofte de aller største taperne, sier Ingjerd Grimstad Bandak.

BEVISSTGJØRING

I dramastykket skal kursdeltakerne ta stilling til ulike problemstillinger og påvirke handlingen i dukketeatret. På den måten bevisstgjøres lærerne på hva deres ryggmargsrefleks er for løsninger på konflikter og hvordan de faktisk håndterer konflikter, og hvordan man burde eller kunne løse en konflikt for å få en fredeligere løsning. Dagens «case» er en klassisk enkel nabokrangel om en feilparkert bil på naboens eiendom. Slike små konflikter kan skape mye støy i et byområde med masse mennesker og i en kultur der ære og respekt settes høyt.

Deltakerne gir tilbakemelding på handlingene anonymt på lapper de skriver. - Folk her tenker så kollektivt at skulle de ta det muntlig, ville alle på samme bord svare det samme. For å få en ærligere mening, bruker de små lapper, forklarer Ingjerd Grimstad Bandak. På slutten av dagen gjør deltakerne de samme dramaøvelsene for å se om reaksjonene på konfliktløsning har endret seg. Kursdeltakerne lærer leker de kan bruke i skolen som «icebreakere» eller bli -kjent-leker. Som lekse fra forrige gang har lærerne prøvd ut disse øvelsene i sin skole, hvor de har sin daglige arbeidshverdag.

Sosiallærerne får økt sin kompetanse i å forstå barns følelser og følelsene bak handlinger. De øver seg på å lytte og dele med hverandre, både menn og kvinner.

De lærer om sinnemestring, om hvordan de kan forhindre at en kon-

flikt eskalerer emosjonelt og på et handlingsnivå.

GODE FORBILDER

Bibelselskapets kursteam er gode forbilder i å øve seg på å like ulikhet: Diana har palestinsk evangelisk kristen bakgrunn, Ramzi er palestinsk ortodoks kristen og Raed har muslimsk kulturell bakgrunn. De ønsker å leve det de lærer. «Walk the talk».

- Jeg har tidligere ikke taklet ulikhet så godt. Hvordan omfavne ulikhet og like det? Her måtte det en jobb til og det er det vi ønsker å hjelpe disse lærerne og skolebarna til. Da kan det skje små endringer i familier og på skoler, som kan gi store ringvirkninger i lokalsamfunnet, sier Raed. Ulike mattradisjoner, kjønn, handikap, by og land, det er mange eksempler på mangfold som kan bli en utfordring innen den palestinske kulturkonteksten. Kurslederne prøver å finne eksempler på at vi kan være ulike også innad i en storfamilie, og de prøver å snakke positivt om at vi er skapt unike.

Diana har vært leder for dette arbeidet siden 2005. Hun bekrefter at bakteppet for arbeidet selvsagt er konfliktene i Midtøsten, uten at det i seg selv er et direkte tema. - Vi kan ikke endre virkeligheten, men hvordan vi oppfatter den, kan vi endre. Vi jobber med verdier og livsstyrketrening her og på familieleirer, for å hjelpe menneskene til å håndtere livet og den virkeligheten de opplever, på en bedre og mer konstruktiv måte, sier Diana til Budbæreren.

SKUESPILL For å levendegjøre undervisningen, bruker kurslederne skuespill og dukker.

FREDSSKAPENDE ARBEID

Slikt sett er dette også et fredsskapende arbeid. De kaller det et «konflikt-transformerende arbeid». Men det kreves langsiktig arbeid. - Vi får sosiallærerne til å spørre seg hvordan de fungerer som familieførelere. Hva vil vi med vår familie, hvordan løser vi det som er vanskelig, spør Diana. Selv har hun og familien valgt å bosette seg som kristne i et muslimsk område. For å leve et misjonalt hverdagsliv der. - Når vi starter det grunnleggende konfliktforebyggende arbeidet med å snakke om litt enkle overfladiske ulikheter, som smak og mat, så er det for å starte å skape en bevissthet. De må først legge merke til at de er ulike før de kan lære å sette pris på det, og ikke bare se det som er truende. Formålet er å få folk til å bli bevisste på at det er ulike virkelighetsforståelser i kulturen og regionen de lever i, sier Diana. - Vi ønsker å gi rom for å tenke, gi rom for å le. Om det starter litt på overflaten om ulikhet først, så går vi dypere neste gang. Det kan jeg garantere deg, sier hun med et smil. Diana og staben vet hvor de vil med dette prosjektet. Det har blitt så godt mottatt og har så gode resultater at dører har blitt åpnet for dem. - Du vet, ulikhet er hemmeligheten til kreativitet!

Vi kan ikke endre virkeligheten, men hvordan vi oppfatter den, kan vi endre.

Vil forhindre drop fra kirken i Israel

Joel Goldberg hevder det i dag er en større åpenhet for å være Jesustroende jøde enn tidligere. Han og Netivah ønsker å styrke ungdommer i deres kristne tro.

Tekst **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Joel Goldberg har vært med i Bridgebuilders som leder for to «kull» unge isrealere, palestiner og nordmenn. I Bridgebuilders møtte han Frikirken. Joel er amerikansk og israelsk. Han tok selv imot Jesus som sin frelser, etter militæret og er blant dem som kaller seg messianske jøder.

Joel opplevde selv at halvparten av hans kristne venner gikk bort fra Jesus når de flyttet hjemmefra. Han fikk etter hvert et kall til å jobbe med ungdommer og kjenner at det er der hans hjerte er. Han og familien har bodd perioder i USA, men de siste årene i Israel. Han startet Netivah, som betyr den smale vei. Ved oppstarten for 20 år siden hadde de 60 på leir. Nå har de 1000 ungdommer på ulike leire gjennom et helt år.

Netivah er en organisasjon som ønsker å styrke de lokale messianske og kristne menighetene. Menighetene opplever at deres ungdommer kommer på avstand til kirken og i mange tilfeller går de bort fra troen hvis de ikke får et nytt felleskap på studiestedet. Dette er en utfordring vi kjenner igjen fra Norge.

I Israel er obligatorisk militærtje-

neste tre år for gutter og to år for jenter. Dette er derfor den tiden der mange unge har kommet på avstand fra sin kristne tro. Det ønsker Netivah å gjøre noe med, derfor har de ulike leirer og oppfølging for unge som skal i militæret og unge som er i militæret.

- Vi ønsker å hjelpe den lokale Kristi kropp, vi støtter ungdomspastorer og menigheter i deres kontakt med unge voksne. Vi ønsker også å skape et nettverk mellom menighetene. Vi har ulike seminarer for ungdomsledere også, slik at de blir dyktiggjort til å møte unge og deres utfordringer, forteller Joel Goldberg til Budbæreren.

- Våre ungdomsleirer er som en restaurant, her kan du plukke det beste med deg, de beste rettene og de beste talene for unge. Men de unge må hjem for å spise og fordøye der, presiserer han.

Netivah har leire for ungdommene i menighetene FØR de skal flytte bort fra menigheten, som oftest for å gjøre militærtjeneste.

- Ungdomslederne melder dem på hos oss, og ikke ungdommen selv. På den måten har lokale ungdomsledere et ansvar i å følge dem opp og er klar over hvilke ungdommer som er med i Netivah, sier han.

- Leirene våre som skal forberede dem til hva de kan møte i militæret, går over ti dager. Vi vil at de skal være forberedt til å være lys og salt og stå fram med troen på Jesus. Vi vet at militærtjenesten er tøff på mange måter, og du får mange spørsmål og provokasjoner som messiansk jøde. Alle vet alt om alle på flermannsrommet i militæret, så det er en tid man kan føle at livet plukkes litt fra hverandre. Derfor ønsker vi å forberede

dem på leiren, ved å la dem pugge bibelvers, for eksempel mens de gjør armhevinger eller andre øvelser de kommer til å måtte gjøre i militæret. Da husker de kanskje verset resten av tjenestetiden... De løper for Kristus sier vi, når vi springer og trener. De lærer seg å lese kart og får lære om Bibelen som veiviser for livet.

Vi spør hvordan det er å vitne om Jesus til andre jøder? Hvordan opplever ungdommene dette?

- I Israel er det mange ateister. Men det er mer aksept nå for å være Jesustroende jøde enn før. Ungdommene våre er frimodige i å dele evangeliet. Du vet, nå kan ungdommene søke deg opp på Google. De vet hva du står for, de vet hva kristendom er. I samfunnet mener jeg at det er blitt lettere å være messiansk jøde nå enn det vi opplevde som unge, sier Goldberg, og dette bekrefter flere vi møter i Israel i 2018.

- Netivah har også kristne palestinske ungdommer på leir. De opplever nok mer press fra sitt muslimske

TROSSTYRKENDE ARBEID Netivah ønsker å styrke de lokale messianske og kristne menighetene, og tilbyr ulike leire.

(Foto: Netivah.)

GRUNNLEGGER Joel Goldberg er selv messiansk jøde, og grunnlegger av organisasjonen Netivah.

Bibeldag i Jenin

Det palestinske bibelselskapet ønsker å gi bibler til de som enda ikke har en bibel, og styrke de kristne i de palestinske områdene. Bibeldagen i Jenin var et av årets høydepunkter for generalsekretær Nashat Filmon.

Det israelske bibelselskapet (BSI) og det palestinske bibelselskapet (PBS) har vært Frikirkens partnere i mange år. Vi møtte begge organisasjoner i

november.

Nashat Filmon er generalsekretær i PBS. Han har visjoner for hvordan dele evangeliet, leve misjonale hverdagsliv og påvirke lokalsamfunnet de lever i. Han forteller som et av høydepunktene fra 2018 om bibeldagen de arrangerte for femte år på rad.

- Vi har pleid å ha bibeldag i Betlehem og Ramal-

lah. Der er det mange kristne, men vi ønsket å se og løfte opp de kristne i Jenin som føler seg litt glemt. Bibelselskapet hadde aldri arrangert noe der før. Dette er på mange måter et unådd område, der få har fått evangeliet. Vi arrangerte bibeldag på et stort universitet, det ble delt ut 5000 bibler og arrangementet ble overført på TV! Vi slo på stortromma og guvernøren kom på besøk. Folk satte så pris på å bli sett på denne måten, mener Nashat Filmon.

- Vi ønsket å oppmuntre de kristne i Jenin. De lever som kristne i minoritet, og føler seg langt

out

arabiske miljø i Israel enn vi gjør som messianske jøder, mener Joel Goldberg.

Netivah legger ut filmer og materiale på nettsiden sin og på Youtube.

Den messianske bevegelsen er i kraftig vekst. Ifølge Joel Goldberg er det nå mer enn 30 000 messianske troende i Israel (mot 15 000 for 10 år siden).

- Det er utrolig viktig å jobbe med oppfølging og ledertrening i denne bevegelsen sånn at den kan vokse seg sterk, sunn og være et lys i Israel og til nasjonene. Jeg lar meg begeistre av Netivah, den gløden og hjertet de har for ungdom, og den store innflytelsen de får ha på messiansk ungdom. Jeg er helt sikker på at de det gir ungdom, er helt avgjørende for retningsvalg og trosnivå til mange av de fremtidige messianske lederne. Og det er jeg glad for at Frikirken får være med på, sier Ingjerd Grimstad Bandak etter møtet med Netivah.

Større åpenhet for å dele troen på Jesus

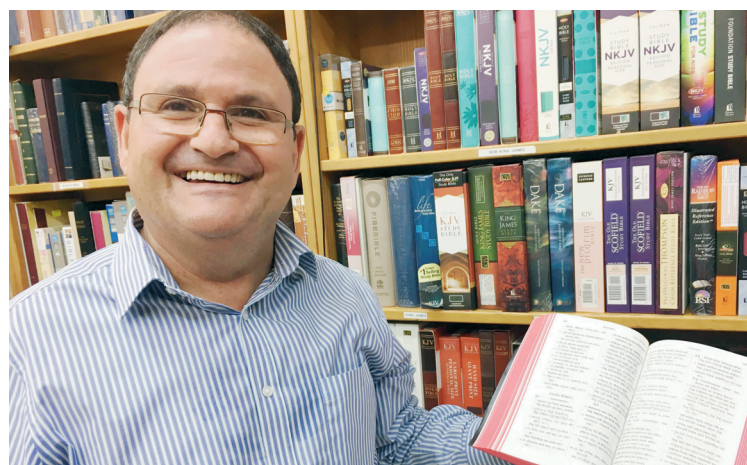
Det israelske bibelselskapet er en av hovedpartnerne for Frikirkens misjonsarbeid i Midt-østen. Bibelbutikken i Tel Aviv får fortsatt leie sine gamle lokaler, men som et «outreach-center» ser de etter noe mer egnet for å nå bredere ut med evangeliet.

Tekst og foto

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Frikirken har vært en fast støtte-spiller til Bibelbutikken i Tel Aviv siden 1983. Her kommer folk innom for å kjøpe bibler og annen kristen litteratur og musikk, - og få en god samtale. Lederen av dette arbeidet er Andy Ball. Han har besøkt Norge flere ganger, og fått venner i Frikirkens menigheter. Arbeidet her har de senere år blitt utvidet til et enda mer utadrettet arbeid, og har derfor fått betegnelsen «Tel Aviv Outreach Center». Flere organisasjoner/kirker er med, for å dele evangeliet med folk på gatene og ved stranden i Tel Aviv.

Frikirken har som mål å samle inn 375.000 kr i 2018 til Tel Aviv Outreach Center. Oversikt over alle Frikirkens konkrete innsamlingsmål kan man se på nettsiden www.frikirken.no/misjon/misjonslandene. Siden Frikirken har kjent bibelbutikken og Andy Ball i årtier, er det flere som er kjent med at det var en rettsak om leien for butikk-lokalet de har hatt i Tel Aviv. Dette var et vanskelig år, sier Andy Ball. I mars falt dommen i rettsaken, og Bibelselskapet i Israel aksepterte den. Dommen gikk ut på at butikk-lokalet skulle tilbakeføres til eier innen ett år. Men i ettertid har det vist seg at huseier har snudd holdning og ønsker at bibelbutikken skal få leie på årsbasis, med ettårskontrakter. Men leien er blitt syv-doblet og man vil fortsatt jobbe

med å finne andre egnede lokaler, sier Andy Ball i butikken og hans leder i Bibelselskapet i Israel, Victor Kalisher. De er begge glade for at den akutte krisen er over og at de har fått tid til å be og arbeide for å finne andre lokaler som er mer egnet for utadrettet virksomhet.

- I den nye husleiekontrakten er det faktisk en større åpning for vår utadrettede evangeliseringsvirksomhet, så på mange måter er det bedre nå. Men vi trenger mer penger for å dekke den månedlige leien, sier Victor Kalisher, og legger ikke skjul på at drømmen er å få investorer med på å kjøpe et egnet lokale for Tel Aviv Outreach Center.

- Vi har fått stadig flere nytestamenter og bibler på ulike språk. Vi får turister og fastboende med ulike språkbakgrunn som kommer innom og blir glade for at vi har bibel på akkurat deres språk, forteller Andy Ball til Budbæreren.

Bibler på 55 ulike språk har butikken nå. Dagen vi er innom den lille butikken, er en filippinsk kvinne innom og henter en kasse med bibler til sine landsmenn.

- Flere filippinske jobber med våre gamle i Israel. Mange av dem kjenner kristen tro godt. Det er faktisk viktig at de vet om både Holocaust og kjenner våre jødiske tradisjoner, sier Ball.

Han er messiansk jøde, og han forteller at det i dag er lettere å få aksept i samfunnet for at man som jøde tror på Jesus.

Som barn ble jeg oftere konfrontert med at man måtte velge, være jøde eller kristen. Men jeg og vi messianske jøder tenker heller at du er «komplett» jøde når du

UTADRETTET Andy Ball er leder av bibelbutikken i Tel Aviv, og opplever under gateevangelisering i Tel Aviv en åpenhet spesielt blant unge mennesker.

tror på Jesus, sier han med et stort smil. Det er slik de møter de israelske som kommer innom butikken og lurer på hvordan det nye testamentet og det gamle testamentet hører sammen...

- Vi merker en økende åpenhet blant jøder med ulike kulturell bakgrunn, både i parken på outreach og her i butikken, sier Ball, og mener det nå er blitt en tid der vi kan få oppleve at flere jøder møter Jesus som Messias.

Både Andy Ball og andre jøder vi møter på turen har snakket om at de tror vekkelsen kan komme inne i synagogen, at rabbinerne begynner å følge Jesus.

- Vi har ultraortodokse jøder som kommer til oss og spør om ting i butikken. På stranda og i parkene møter vi under gateevangeliseringen spesielt en åpenhet blant unge mennesker, sier han. Både Ball og Kalisher sier at det er lettere å dele evangeliet åpent i Tel Aviv enn i Jerusalem hvor «frontene» mellom religiøse grupper er steilere. - Tel Aviv er en mer liberal by på mange måter, både livsstilsmessig og religiøst. Så vi må fortsette å dele evangeliet her blant de som er åpne, sier leder i Bibelselskapet Victor Kalisher, som pleier å være med som evangelist under outreach.

borte fra andre kristne. Vi ønsket å tale håp og mot depresjon og følelsen av å være glemte og svake. Gud er med oss, sier han.

- Talen hadde Nehemja 2.20 som tema. Reis deg opp og bygg, i istedenfor å gi opp og sitte ned. Gud er med oss. Vi ønsker å påvirke tenkemåten deres. Vi ønsker at de skal være salt og lys for sine omgivelser og familier. Vi trenger å bevisstgjøre hverandre på at vi har en rolle i samfunnet. Vi kan være stolte over å være kristne, sier lederen for det palestinske bibelselskapet.

- Hva er det mest oppmuntrende for PBS i år?

- Å se at vi ved Guds nåde kan ha en betydning for vårt samfunn, at vi kan bidra til reel endring. Endringene sees ikke alltid først i omgivelsene, men vi kan bety en endring i hjertene og i tankene til folk. Det er den hardeste jobben. Og det er noe du trenger Guds nåde for å se. Når vi får jobbe med hjertene og holdningene til folk, ser vi også resultater som endringer i samfunnet, mener Nashat Filmon.

- Når vi er gjenfødt i Kristus ser vi ting annerledes. Jeg opplevde at vi var med å gi håp for

Jenin dette året. I Gaza har vi fått bety noe for den unge generasjonen. Det er de mørkeste stedene i de palestinske områdene. Det gleder mitt hjerte veldig å se det lys og håp som vi kan bringe gjennom Jesus, sier Nashat. Selv har han vokst opp i Jerusalem, har vært en kristen hele livet med mor med evangelisk kristen bakgrunn og far med ortodoks bakgrunn.

Oppfordrer til misjonskollekt julaften

Frikirkens ledelse oppfordrer alle menigheter til å gi kollekten på julaften til misjonens julegaveaksjon, som har fått navnet «Fredsfyrsten for alle». Pengene som samles inn, går i år til prosjekter i Israel og Palestina. På israelsk side vil

pengene gå til Netivah, en organisasjon som arrangerer leirer, konferanser og ledertrening for messiansk/kristen ungdom fra menigheter over hele Israel. På palestinsk side vil pengene gå til et prosjekt som Det Palestinske Bibelselskap (PBS) driver, opplyser Frikirken på sine hjemmesider. Prosjektet kurser alle landets sosiallærere i fredelig konfliktløsning (les mer om dette i hovedsaken s. 6-9, red.anm.) På Frikirkens hjem-

mesider ligger mer informasjon om juleaksjonen og prosjektene, samt materiell som menigheter, familier og enkeltpersoner kan bruke i forbindelse med julegaveaksjonen 2018. Det ligger også to filmer her, fra henholdsvis Netivah og PBS. Støtte til julegaveaksjonen gis på VIPPS til 7777, eller på giro til kontonummer 3000.21.94976. Merk 1510.

Menigheter når nye landsmenn i nabolaget

Et styrket misjonsarbeid blant muslimer i Norge er et av punktene i Frikirkens vedtatte målplan for 2018-2023, og flere menigheter jobber kontinuerlig med å bygge relasjoner med mennesker fra en annen religiøs og kulturell bakgrunn.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Noen av navnene og stedene i artikkelen er anonymisert av sikkerhetshensyn.

I mars neste år blir flere menigheter med, når startskuddet går for et nytt læringsnettverk med et særlig fokus på arbeidet blant muslimer.

- Flere menigheter vurderer å bli en del av læringsnettverket som starter opp i mars, og gjennom det investere tid og ressurser for å utvikle innvandrersamarbeidet i menigheten. Jeg håper det vil gi noen synergieffekter når flere menigheter møtes for å få input, dele erfaringer og sette seg mål, sier Per Kristian, som er innvandrerkonsulent i Frikirken. Han forteller at læringsnettverket er for menigheter som enten har et innvandrersamarbeid i dag, eller som ønsker å komme i gang med det. - Hovedfokus vil være på arbeid blant muslimer. Ved å delta vil man bli bedre utrustet til å bygge relasjoner med muslimer, lære mer om hvordan man deler evangeliet, gir opplæring av nye troende og inkluderer dem i et fellesskap i menigheten. Her vil man bli inspirert til å utvikle arbeidet i egen menighet videre, sette seg mål og bli fulgt opp i forhold til dette. Menighetene som deltar må ha med mellom tre og sju deltakere i nettverket, og de må forplikte seg til å komme på fellessamlingene som skal være i Oslo hvert semester, sier Per Kristian.

STEG I RIKTIG RETNING

Han presiserer at flere menigheter har et bra arbeid generelt, men føler at de ikke har kapasitet til å drive noe akkurat på dette feltet. - Så det er bra hvis flere menigheter kan bli inspirert til å satse også på dette. Noen har kommet lengre og noen har kommet

kortere, kanskje kan man inspirere hverandre til å ta noen nye steg og få noen nye tanker om et strategisk arbeid, sier Per Kristian. Foreløpig vet han om seks-sju menigheter i kirkesamfunnet som vurderer å bli med i læringsnettverket, sier han. I aprilutgaven skrev Budbæreren om Mozghan Rad, som er ansatt som innvandrerkonsulent i Oslo Storbymenighet for å styrke menighetens flerkulturelle arbeid gjennom undervisning og sjelesorg for farsispråklige. Flere andre menigheter i Frikirken velger også å ansette egen innvandrerkonsulent. - Det er veldig spennende, og et steg i riktig retning. Det er også en spennende utvikling at to av innvandrerkonsulentene er av utenlandsk opprinnelse. Det gjenspeiler at kirkesamfunnet vårt er blitt mer internasjonalt, når dette blir mer synlig i menighetene våre. På sikt vil vi kanskje også se flere av utenlandsk opprinnelse blant ansatte og i lederskapet i Frikirken, sier Per Kristian.

LIKEVERDIG

En Frikirke på Sørvestlandet har lang tradisjon for å drive diakonalt arbeid, og byen hadde lenge et stort asylmottak. Innvandrerkonsulent i menigheten er sykepleier og har en master i Globale Studier på Misjonshøgskolen. Hun har vært på kurs med innvandrerkonsulent Per Kristian, om å bygge relasjoner med mennesker fra en annen religiøs og kulturell bakgrunn. - For en tid tilbake oppdaget vi at alle barna fra asylmottaket gikk i barnehagen som ligger i nærheten av kirken. Så vi samlet en gjeng med frivillige fra menigheten for å aktivt bli kjent med barna. Vi fikk et kjempe-

godt samarbeid med barnehagen, og ble kjent med barna og familiene deres. De kom til oss og fortalte sine historier, og delte fra livene sine. De lagde middag til oss, slik at de fikk en mer deltakende rolle. Det rørte hele menigheten. Kvinnene på kjøkkenet fikk også noen veldig gode samtaler og et fint fellesskap seg imellom, forteller innvandrerkonsulent.

GJESTFRIHET

Asylmottaket ble bestemt nedlagt tidligere i år etter mange års drift, og beboerne ble spredd rundt omkring. - Midt oppi dette fikk vi oppleve kirkens diakonale funksjon. Vi fikk bety noe for dem, og de for oss, så lenge de bodde her. Så måtte vi reorientere oss. Kirkene må oppmuntres til å ta vare på de bosatte flyktningene, mener hun. - De som er i jobb, har barn i skole og barnehage, og en like travel hverdag som alle andre. Etter litt prøving, ble vi bevisst på å jobbe ut ifra innvandrerne vi hadde i menigheten. Det viktigste er å tenke at dette er «oss» og ikke «vi og dem». Og vi må bort fra ideen om at vår rolle bare skal være å hjelpe. Innvandrerne har kommet inn i menigheten vår som kjemperessurser, understreker innvandrerkonsulent. - De har med seg så mye fra sin kultur om verdien av gjestfrihet, det samme kan vi se i Bibelen. De har lært oss masse. De er med og lager middager, underholder, deltar i det sosiale miljøet og i gudstjenesten. Det er Guds rikes kultur vi må søke, og bygge sammen. Dette er en fanesak for meg. Det å lære andre mennesker og deres kultur å kjenne, kan hjelpe oss å kjenne Gud. Gud har lagt sitt hjerte ned i alle folkeslag.

Læringsnettverk

Frikirken starter i mars neste år opp et læringsnettverk for innvandrere og asylsøkere. Hovedfokuset vil være på muslimer i Norge. Menigheter som har, eller ønsker å starte, et innvandrerearbeid kan kontakte per.kristian@frikirken.no for påmelding innen 4. februar. Les mer om arbeidet blant innvandrere i Frikirken på s.10-12.

Oppmuntrende å høre

Viktor Kalisher, leder for Det Israelske bibelselskapet, forteller om en økende aksept av messianske jøder. Han viste fram et av oppslagene fra Jerusalem posts forside som omtaler en Jesustroende jøde. Statsminister Netanyahu's rådgiver er en jøde som elsker Jesus, står det på forsiden.

Hun oppfordrer menighetene til å ta kontakt og oppdatere hverandre når de vet om innvandrere og asylsøkere som kommer flyttende til byen eller bygda. - Vi ble selv oppringt av en pastor fra en annen menighet, som fortalte om en innvandrerfamilie som skulle flytte fra lokalmenigheten deres til oss. Mange innvandrerfamilier flytter mye, i hvert fall i en viss periode, og alt dette med relasjoner blir så sårbart. Vi hentet familien på toget da de kom, og dro hjem til dem med pizza. Datteren deres hadde bursdag denne sommeren, og vi inviterte med noen barn fra menigheten hjem til henne. Dette er en familie som har kommet til å bety veldig mye for menigheten vår, og venner i menigheten henter og bringer familien til gudstjenester og møter siden de ikke selv har bil. Vårt hovedfokus er at vi er ett fellesskap for alle, uansett bakgrunn, understreker innvandrerkonsulenten.

TRO MELLOM VENNER

Marianne er internasjonal kontakt i Stavern Frikirke, og aktiv i kontakt med muslimer i byen. Hun har i mange år hatt et frivillig engasjement for innvandrere, og har også de fem siste årene jobbet som flyktningguide-koordinator i kommunen. - Etter

at jeg ble internasjonal kontakt i menigheten, så ønsket jeg å gjøre et initiativ med tanke på hvordan vi som menighet kunne bli kjent med flyktninger i byen vår, og da spesielt med fokus på muslimer. Jeg har veldig sans for Frikirkens satsing på de unødde, og synes det er lett overførbart til vår virkelighet med muslimer i vårt nabolag. Vi har hentet inspirasjon fra våre utsendinger blant annet i Midtøsten, og i fjor tok jeg initiativ til å starte opp kurset «Tro mellom venner», forteller Marianne. Kurset søker å gi kristne hjelp til å overvinne frykt og barrierer i møte med muslimer, og skal bidra til å bygge ekte og varige vennskap med «vanlige» muslimer og på den måten leve ut evangeliet i holdninger, ord og handlinger. - Det ble til et samarbeid mellom Stavern Frikirke og Brunlanes Frikirke med oppstart høsten 2017, og med hjelp og inspirasjon fra innvandrer-konsulent Per Kristian. Han medvirket for øvrig på to av samlingene. Vi hadde femten deltakere, og fulgte undervisningsopplegget så langt det passet inn i vår sammenheng. I løpet av kurset hadde vi en gang besøk av ei ung muslimsk kvinne fra vårt nabolag, og en annen gang av en tidligere muslim som nå er en kristen. Dessuten var vi på felttur til en mos-

SPISE SAMMEN Måltidsfellesskapet er en viktig og fin arena for å bli kjent og bygge relasjoner på tvers av ulike bakgrunn og kultur.

ke i nærområdet. Der fikk vi info om Islam, om muslimer i kommunen vår, og moskeens plass og betydning for disse. Vi ble tatt veldig godt imot, vi fikk servering, og mange gode samtaler. Det ble en veldig positiv opplevelse for alle, som ga oss inspirasjon til å be dem tilbake til oss, sier Marianne. I mai i år kom derfor en god gjeng fra moskeen i Larvik til Stavern Frikirke. - Vi gjorde litt som dem; informerte om vår kristne tro og om våre aktiviteter, og etterpå hadde vi mat, samtaler og fellesskap. Det ble en meget positiv opplevelse, og flere ga tilbakemeldinger om god kontakt og gode samtaler. Derfor ble vi enige om å holde kontakten og på sikt forsøke å få til flere samlinger, eventuelt et dialogarbeid, forteller hun.

JULENS BUDSKAP

«Tro mellom venner»-kurset engasjerte, og ga menigheten lyst til å gjøre noe videre. - Da startet vi opp en bønnegruppe, hvor vi ber for muslimer i verden, i vår by og i vårt nabolag. Vi har etter hvert også blitt

Vårt hovedfokus er at vi er ett fellesskap for alle, uansett bakgrunn.

Dagen kista skal senkes

«Eirik var en mann som elsket mennesker. Som møtte deg der du var. Som så deg, og som så de beste kvalitetene i deg. Jeg følte meg alltid god, alltid bedre, når jeg var med Eirik. Han så meg på en annen måte enn andre ser meg. Han så mer i meg enn jeg klarer å se selv.» Dette er ord jeg ønsker de rundt meg vil si om meg den da-

gen jeg skal senkes i jorden. Arven jeg vil skal stå igjen etter meg, som andre vil ønske å ta videre når jeg er borte. Når jeg ser på livet mitt med det perspektivet, så blir ikke produktivitet og effektivitet så viktig lengre. Det har ikke så mye å si hva jeg har oppnådd eller at ting har skjedd på mine måter. Det er forskjellen jeg har gjort i menneskene rundt meg, de som står nær og de jeg har møtt på min vei; det er den arven

som virkelig betyr noe for meg.

Jeg er «redaktør» for denne «Ung Voksen»-spalten. Jeg får unge voksne til å skrive om hva de har på hjerte, hva de brenner for, og hvorfor folk som de må ses og satses på i Frikirkene våre. Jeg ønsker å gi et innblikk i hvordan den unge voksnes hode fungerer. Hva hjertene deres slår for. Slik at vi kan bli kjent. Så vi kan forstå. Gi hverandre rom. Se. Lære. Komme tett på hver-

kjent med flere muslimer, og invitert enkeltpersoner og familier til ulike arrangement i kirken. Blant annet har flere kommet på konsert, julemesse, klesbyttedag, og også til gudstjeneste. Det har vært veldig positivt, og jeg tror menigheten oppleves inkluderende. Noen av oss har besøkt muslimer i nabolaget, og de møter oss alltid med raushet og gjestfrihet. I kirken vår står nå en flunkende ny kafé ferdig, og det gir oss ideer og muligheter for andre typer arrangementer som også kan inkludere møte mellom mennesker av ulik tro. Det er spennende. Kirken vår hadde et stort engasjement for flyktninger for mange år siden, så jeg kjenner at det ligger en iver og et grunnlag her å bygge videre på for å bety noe for mennesker som trenger å høre til og finne en plass i et lokalsamfunn. Og dette går rett inn i julens budskap, sier Marianne.

RELASJONSBYGGER

Trondheim Frikirke har et stort internasjonalt miljø, og siden august i år har Hans Christian Sugustad Kvåle vært ansatt som internasjonal leder. Han har en master i Globale studier med fordypning i interkulturell kompetanse, og har tidligere jobbet i Thailand og Laos med lederutvikling og kompetanseheving blant ledere i kristne og humanitære organisasjoner. - Menigheten i Trondheim Frikirke består til enhver tid av mellom 20-40 nasjonaliteter, det varierer siden byen har et stort studentmiljø med mye til- og fraflytting, sier Kvåle. I høst holder han først og fremst fokus på å bygge relasjoner og koordinere det internasjonale arbeidet. - Vi arrangerer internasjonalt bibelstudium annenhver fredag, i tillegg har vi en språkkafé der man bare kan komme for å praktisere norsk. Mange flerkulturelle og norske møter opp. I løpet av et semester har vi gjerne flere arrangementer der vi samler hele miljøet. Alle gudstjenester tolkes til engelsk, og vi har oversatt Alpha-kurs til kinesisk, forteller han. Kinesere utgjør en vesentlig del av det fremmedkulturelle miljøet i Trondheim Frikirke. - I løpet av en tyveårsperiode har rett i underkant av 70 kinesere latt seg døpe i menigheten. Det kinesiske miljøet her er stort, og når det kommer nye til byen deler de kristne evangeliet så flere kommer til. Flere av dem hører om Jesus for aller første gang i Trondheim. Min oppgave fremover blir å tilrettelegge for de som kommer, og invitere dem inn i vårt fellesskap.

Vil gi mer plass til Bibelen

«Vi vil se en økning i bruk av bibel og bønn i menighetene», lyder første punkt i Frikirkens vedtatte målplan for 2018-2023. I boken «RIK bibelbruk» utfordrer forfatter og bibelbrukskonsulent Hans Johan Sagrusten til nettopp det.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

FELLESSKAPETS BOK – Vi trenger å løfte Bibelen frem som fellesskapets bok, sier Hans Johan Sagrusten. (Foto: Bibelselskapet).

andre. Bli gla i hverandre. Spille på hverandres styrker. Slik at vi kan stå sammen.

Hva vil du skal sies den dagen din kiste senkes? Len deg tilbake, lukk øynene og forestill deg talen som blir holdt av familien, av kollegaer, av andre i menigheten. Hva er det som virkelig betyr noe? Lever du dagen i dag i lys av dette? Møter du mennesker med dette perspektivet som fundament? Studentene, de unge barnefamili-

ene, ungdommene som dukker opp i kirken din; det er de som vil ta menigheten videre den dagen du gir ansvaret videre eller blir borte. De vil tenke annerledes enn deg. Finne andre ting viktige. Og det må de. De skal ikke nå din generasjon. De lever ikke i din virkelighet. De snakker ikke til hjertet ditt. Men de snakker, forstår og har nøkelen til sin generasjon. Til fremtidens menighet. Jeg er knapt tretti år, og har allerede opplevd

meg selv som den «eldre, vanskelige» i flere settinger. Jeg, vi og våre menigheter må klare å omfavne mennesker med verdensbilder som er andre enn våre. Ikke bare akseptere og leve med, men raust prøve å forstå, strekke oss i fleksibilitet, tørre å bli gla i; og våge å gi autoritet videre.

Eirik B. Fjellestad

Dømmen er at boka skal bidra til en prosess i norske menigheter der vi begynner å lese Bibelen sammen, kontinuerlig og regelmessig, sier Hans Johan Sagrusten. Budbæreren møter forfatteren på kontoret hans i Oslo, langt unna områdene hvor han først hentet inspirasjonen og ideene til boka. På reise for Bibelselskapet har han besøkt land som Ukraina, Cuba og Egypt. Særlig inspirerende var hans første tur til Kina i 2014. – Der opplevde jeg flere sterke møter med bibelbruk. Etter hvert så jeg et mønster, og slik kom jeg på dette akronymet: «RIK: Regelmessig, I fellesskap, Kontinuerlig», forteller Sagrusten. Tilbake i Norge tok han seg selv i å gripe til eksempler fra utlandet når han besøkte menigheter, og det er også disse han viser til i boken «RIK bibelbruk». – Det jeg beskriver i boka er ikke noe nytt. Jeg peker bare på tre gode prinsipper for bibelbruk, inspirert fra utlandet. Så dette må slett ikke fremstå som en revolusjonerende måte å bruke Bibelen på, understreker Sagrusten. – Men det er en velfungerende måte i mange andre land, som vi kanskje kan gjøre oss mer nytte av i Norge, påpeker han.

GIR LIVET MENING

Sagrusten forteller at landene han har hentet inspirasjon og eksempler fra i arbeidet med boken, er noen av landene som Bibelselskapet samarbeider tett med. Selv om Ukraina, Cuba, Egypt og Kina representerer fire verdensdeler, har landene det til felles at det har vært vanskelig for innbyggerne å lese Bibelen. Samtidig opplever landene nå en sterk vekst i antall kristne, som er veldig opptatt av å komme sammen og lese Bibelen i fellesskap.

– Hvilke erfaringer ser du at de kristne i de nevnte landene gjør seg med regelmessig og felles bibellesning?

– Det er en helt naturlig og selv-sagt sak for dem å komme sammen, gjerne daglig. Mange av personene jeg siterer i boka ville nok bli overrasket over at dette er presentert som en metode, for hva skulle de ellers gjort som kristent fellesskap? I Kina sier de kristne jeg har snakket med at det å lese Bibelen sammen er livet, og det som gir livet mening. Generelt kan vi vel si at kirker i vekst også har en sterk vekst i bibelbruk, sier Sagrus-

ten. Han kjenner at kontrasten til Norge blir påfallende stor når han kommer hjem etter å ha besøkt kristne i land der bibellesning og kristen tro tradisjonelt har hatt trangere kår, og mener det er en misoppfatning å tro at det mest er kristne i Norge som har noe å lære kristne i utlandet.

FELLESSKAPETS BOK

– Jeg tror situasjonen for kristne i Norge er langt verre enn folk tror. Det er ikke i Kina og de andre landene vi snakker om at det er vanskelig å være kristen. Der har de et sterkt fellesskap seg imellom. Her hjemme er vi under et helt annet press, som er mye farligere. Vi er under press av en sløvhets og en likegyldighet, ikke minst når det gjelder bibelbruk, som går helt inn i kjernen i norske menigheter, sier Sagrusten. I boken skriver han blant annet «hvor synlig er Bibelen når menigheten er samlet? Hvor mye brukt er den, og hvor stort er engasjementet for Bibelen?». – Men er det ikke gitt at Bibelen er en sentral og selvfølgelig del i kristne menigheter og fellesskap? – Jeg har besøkt en del nyoppussede bedehus rundt om i Norge, og har enda til gode å se en bibel som ligger framme. Når jeg spør hvor bibelens plass er, så peker de opp på veggen. Det er bra det, altså. Og teknologien som gjør dette mulig er jo en ny, uoppdaget ressurs, som gjør at vi kan lese fra Bibelen i kor. Men det er dessverre blitt mindre vanlig i Norge at vi har med oss Bibelen i kirken. Vi trenger å løfte den frem som fellesskapets bok, det er jo det dette handler om.

NY ERFARING

Sagrusten drømmer om to ting: 1. At menigheter og forsamlinger i Norge analyserer bibelbruken sin og kartlegger hvor mye Bibelen egentlig blir brukt i de forskjellige rom i menigheten, og at Bibelen skal bli tydeligere i de sammenhengene som allerede finnes. 2. At vi som menigheter begynner med faste samlinger, der hovedsaken er å skifte på å lese Bibelen høyt for hverandre. Uten forberedelser, og helt enkelt. – Det ligger fantastiske muligheter og ressurser i å vite at det daglig eller ukentlig er noen av mine venner som sitter og venter på meg rundt en åpen Bibel. Når jeg spør kristne i landene jeg har besøkt om hvor ofte de er i kirka, møter jeg uten unntak uforstående blikk. Hvorfor skulle de ikke hente styrke og støtte i sitt kristne fellesskap så ofte som mulig? På bedehuset i Spy-

deberg i Østfold er Sagrusten en del av et fellesskap som møtes fast kl. 20 én kveld i uka. De tre siste årene har de samlet seg hver torsdag kveld for å lese høyt fra Bibelen sammen, i tre kvarter. – Det er et fast opplegg. Rolig og forutsigbart. Men tekstene er jo ikke forutsigbare. Du kan tro at du kjenner Matteusevangeliet, men når du leser hele evangeliet høyt vil du oppdage mange nye ting. Og det kan fort bli en ny erfaring å høre stemmen og tonefallet til en venn, som leser teksten med sin stemme, sin personlighet og sitt temperament. Det er jo dette som er bibellesning, slik det var fra starten av. Da de fleste ikke kunne lese, og ikke hadde sin egen bibel. Så dette handler mye om å vende tilbake til apostlenes tid. Det står ganske mye i det Det nye testamentet om at tekstene skal leses høyt. Folk har også gitt tilbakemeldinger på at det oppleves lett å be med andre på denne typen samlinger, og det er et viktig poeng, understreker Sagrusten.

MANGE MÅTER

Han presiserer at en bibellesningskveld ikke nødvendigvis må være rolig. – Det kan godt være at en slik kveld i antikken var en ganske livlig affære. At det var livlige høytlesere og at tilhørerne kunne komme med tilrop og applaus. At det var en «happening» å lese Bibelen høyt. Så jeg ser gjerne at andre tar prinsippene i «RIK bibelbruk» et steg videre: «Hvordan kan vi lese bibelteksler», sier Sagrusten. For at det faktisk skal skje en endring i menigheten eller i fellesskapet, må vi gå så konkret som mulig til verks, mener han. – Etter hvert kapittel i boka står ni studie- og utviklings-spørsmål. De tre første er ment til personlig refleksjon, de tre neste til bruk i bibelgrupper, mens de tre siste er rettet til hele menigheten, som en hjelp til å analysere egen bibelbruk. Jeg har satt av noen blanke felt bakerst i boka, der menighetene selv må komme frem til hva og hvordan de vil gjøre det. Poenget er å gå så konkret som mulig til verks. Hvor mange vers fra Bibelen blir det lest på ungdomsamlingen lørdag kveld? Hva med å dra det litt lenger, og lese en tekst i kanskje ti minutter? Jeg møter stadig ungdom som ikke kjenner bibelhistoriene. Vi kan ikke lenger forutsette at en tekst er kjent. Sannsynligheten for at en ungdom ikke kjenner hele historien når du leser teksten i sin helhet, er stor. Og det er jo dårlig gjort å ikke gi dem hele historien, sier Sagrusten.

BOKAKTUELL Hans Johan Sagrusten er forfatter av boken «RIK bibelbruk», som han håper kan være med og gi Bibelen større plass i menigheten, bibelgruppa og i egen hverdag. (Foto: Geir Arne Johansen).

"FASTETIDENS KILDER"

Peter Halldorf

Ivar Johnsen
Arnfinn Løyning mfl

Rolige dager i retreatens ramme.
Nya Slottet Bjärka Säby. 18.-22. mars
Pris kr 4500,- info og påmelding Frist 01.03.19

Kortkurs
Åpent for alle

www.stavernfhs.no

"Kropp og And, hånd i hånd"

22.-26. APRIL 2019

Sigmund Sandåker
Thore Oustorp

Johan Sandstad
Arnfinn Løyning

Dugnad+felleskap=gøy

Påmelding og info
www.stavernfhs.no

STAVERN
FOLKEHØYSKOLE
KORTKURS

GRATIS! Påmelding innen 10 april 2019

Credo Frikirke Trondheim er en nystartet generasjonsmenighet med 80 medlemmer. Menigheten holder for tiden til på Heimdal og vi har pastor i full stilling, samt mange dyktige medarbeidere. Vi søker nå etter en

Barne- og familiearbeider i inntil 40 % stilling

Stillingen er en toårig prosjektstilling som evt. Kan deles på to personer. Vi søker deg som er engasjert i barn og unge, med særlig vekt på familiearbeid. Stillingen vil kunne kombineres med studier eller skolegang.

Arbeidsoppgaver

- hovedansvar for Credo Søndagskole og Credo Familie
- utvikle barne- og familiearbeidet i samarbeid med våre frivillige
- kvelds- og helgearbeid inngår i stillingen

Personlige egenskaper og kvalifikasjoner

- kreativ og initiativrik
  - selvstendig, men liker også å jobbe i team
  - trives med forkynnelse og undervisning for barn og unge
  - utdannelse eller erfaring fra menighetsarbeid eller arbeid med barn og unge er ønskelig, men ikke et krav.
- Personlig egnethet vil bli vektlagt. Alle ansatte i Frikirken er forpliktet på Guds ord og vår kirkes bekjennelse. Lønn og arbeidsvilkår ifølge Frikirkens regulativ.

For mer info se www.credofrikirke.no eller kontakt pastor Bjørn Jellestad på e-post: bjellestad@frikirken.no eller telefon 480 95 929.

Søknad og CV med referanser sendes Bjørn Jellestad innen 7. januar 2019. Tiltredelse snarest eller etter avtale.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Fredsfyrsten for alle

GI EN Julegave

til arbeidet i Israel og Palestina

VIPPS til 7777. Giro 3000.21.94976, merk 15010.

TUSEN TAKK!

fri kirken
frikirken.no/misjon

Mer info, skann QR.

BLI MED PÅ TUR TIL ISRAEL OG BETLEHEM

1.- 8. APRIL 2019

På denne turen skal vi få møte messianske jøder og kristne palestinere. Vi skal også besøke mange steder vi leser om i bibelen. Ønsket er å gi ny inspirasjon og nye perspektiver på bibellesningen, samtidig som deltakerne vil få et godt innblikk i hvordan det er å følge Jesus i det Hellige Land i dag.

- Dag 1: Reisedag. Overnatting. Netanya
- Dag 2: Netanya – Caesarea – Karmel – Tiberias
- Dag 3: På og rundt Genesaretsjøen
- Dag 4: Galilea Nord og Golanhøyden
- Dag 5: Nasareth – Jordandalen – Dødehavet – Betlehem
- Dag 6: Betlehem – Jerusalem (Oljeberget, gamlebyen)
- Dag 7: Nye del av Jerusalem
- Dag 8: Hjemreise

Reiseledere er Jan Gossner og Ingjerd Grimstad Bandak (på den siste delen av turen).

Pris: 14,875 kr (3,500 ekstra i eventuelt enkeltromstillegg).

Brosjyren kan lastes ned på glatur.no

Påmelding og eventuelle spørsmål sendes til: post@glatur.no

Om du ønsker å gi turen som deler eller hele julegaven til noen du er glad i, kontakt post@glatur.no for å få gavekort sammen med brosjyre og kart som kan legges under jule-treet. Husk å ta kontakt i god tid før julaften!

Se www.gladtur.no for mer informasjon.

Turen gjennomføres med forbehold om at det er nok påmeldte deltakere.

Gla'tur

Returadresse:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo

ANDREAS HOLVIK

Ta vare på gleden

Er det noe vi mennesker virkelig har behov for å kontrollere, så er det lykken. For eksempel så har jeg som ideal å starte dagen med skikkelig god kopp kaffe og en halvtimes ro, hvor tankene kan vandre fritt. Da får jeg en lykkelig start på dagen. Realiteten er gjerne mye mer hektisk, med hurtige bleieskift og kaffe intravenøst. Og på den andre siden, så kan en kort uplanlagt lekestund med min datter være nok til å lyse opp hele dagen. Lykken innebærer mye tilfeldighet, og den er ofte flyktig. Gleden derimot, den er noe annet. I bibelen finner vi at gleden som Gud gir er noe vi har i oss, selv når ytre omstendigheter er kjipe. Paulus skriver til Filipperne om en tilfredshet han har til enhver tid. Og dette skriver han altså mens han sitter i fengsel! I juletiden har vi ofte et spesielt behov for å sette lykken i system, også blir det ikke alltid slik vi hadde tenkt. Min utfordring til deg er å slippe tak i dette behovet. Man kan ikke kontrollere lykken uansett. Gleden derimot, den er verdt å ta vare på. Gud jul og adventstid!

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Geir Arne Johansen** har levert følgende bidrag

Bookingproblemer i Herberget

Det var rett før jul, og læreren leste fra juleevangeliet for 1.klassingene. De satt musestille og fulgte nøye med. «Siden det ikke var plass til dem i herberget, måtte Josef og Maria ta inn i en stall og legge Jesus i krybba der», forklarte læreren. – Det der var Josef sin skyld, ropte plutselig lille Bertine. – Han burde gått inn på nettet og bestilt på forhånd!

Geir Arne Johansen utfordrer Inge Auberg

FAKTA:

Navn: Anders Primstad **Alder:** 27

Sivilstatus: Kjæreste med Marthe

Menighetsstilhørighet: Misjonssalen Oslo/ Lørenskog Frikirke

Virke: Barne- og Ungdomsarbeider i Lørenskog Frikirke

Barne- og ungdomsarbeider i Lørenskog

Anders Primstad jobber som barne- og ungdomsarbeider i Lørenskog Frikirke, og er glad for å kunne være med og bety en forskjell i unges liv og peke på Jesus.

- Hva gleder du deg mest over i arbeidet?
- Det jeg gleder meg mest over i arbeidet er å få jobbe med barn og ungdom. Å få være med og bety en forskjell for andre og peke på Jesus.

- Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?

- Efeserne 1, 2-8 er et bibelord jeg alltid går tilbake til. Nåden og troen er en gave fra Gud.

- Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?

- «Sammen om oppdraget» er et godt motto, vi er alle kalt til å fortelle andre om Jesus.

- Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?

- Jeg studerer ved siden av jobben i Lørenskog Frikirke, på Fjellhaug Internasjonale Høgskole og går siste året på en master i teologi og misjon. Masteravhandlingen min skal handle om sakramentsynet til Leiv Aalen. Høres tørt ut? Jeg kan med sikkerhet si at det er ganske tørt. Ellers har jeg nettopp fått ring på fingeren, så det er mye bryllupsrelaterte ting som opptar meg for tiden. Jeg trodde aldri at jeg skulle reise på bryllupsmesse frivillig, men hva gjør man ikke for kjærligheten?

- Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?

- Jeg har ikke hatt noen forbilder utenom det åpenbare svaret; Jesus.

- Hva liker du å gjøre på fritiden?

- Jeg liker å frustrere meg over Bryne

TRAVEL Anders Primstad jobber som barne- og ungdomsarbeider i Lørenskog Frikirke, ved siden av studier ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole.

FK og være sosial. Vi har et godt studiemiljø på Fjellhaug, der vi finner på mye sosialt etter skoletid. Vi lager middag, eller ser på fotballkamp sammen. Det setter jeg stor pris på! Men det er nok bare jeg som er Bryne supporter, så all frustrasjonen min må jeg håndtere sjøl!